

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.508 van 25 maart 1999
in de zaak A. 57.146/VII-12.532.**

In zake : Jan AVERMATE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PEETERS,
kantoor houdende te LANDEN,
Brugstraat 17

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan AVERMATE
op 25 maart 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring
te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van
leefmilieu en huisvesting van 10 december 1993 houdende
bevestiging van het besluit van de bestendige deputatie
van de provincieraad van Limburg van 19 februari 1992
waarbij aan verzoeker de vergunning tot exploitatie van
een als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde
inrichting gevestigd te Meeuwen-Gruitrode, Anjerstraat
11, op de percelen afd. 1, sectie A nrs. 1043/H en
1048/K werd geweigerd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-
auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. PEETERS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat B. BRONDERS die, loco Advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat oorspronkelijk een klein landbouwbedrijf uit, bestaande uit rundvee en varkens.

1.2. Op 26 september 1988 vraagt hij aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

Meeuwen-Gruitrode een uitbatingsvergunning voor een mestkuikenstal, bestemd voor 19.000 dieren aan de Guytjens- en Anjerstraat te Meeuwen-Gruitrode, gekadaastreerd aldaar 1 ste afdeling, sectie B, nrs. 1043g en 1048h.

De vergunning wordt oorspronkelijk in eerste aanleg en later in beroep door de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg bij besluit van 12 april 1990 geweigerd.

Tegen deze laatste beslissing heeft verzoeker een annulatieberoep bij de Raad van State ingediend (zaak nr. G/A 42.621/VII-16.664). Met arrest nr. 79.352 van 18 maart 1999 wordt het beroep verworpen.

1.3. Verzoeker vraagt later (de exacte datum van de vergunningsaanvraag blijkt niet uit het dossier) aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg een exploitatievergunning voor een veehouderij op dezelfde percelen, omvattende een mestkuikenstal voor 19.800 dieren, een nieuwe mestvarkensstal voor 672 dieren met opslagplaats voor 739 m³ mest, twee bestaande stallen voor 90 kweekzeugen, drie bestaande stallen voor 16 koeien en 35 stuks vee, bestaande opslagplaatsen voor in totaal 484,75 m³ mest en bovengrondse opslaghouders voor 4.000 liter petroleum en 4.000 liter stookolie.

Bij besluit van 19 februari 1992 weigert de bestendige deputatie voormelde exploitatievergunning.

1.4. Verzoeker tekent op 4 maart 1992 beroep aan tegen voormelde weigeringsbeslissing.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen gegeven :

- administratie gezondheidszorg op 3 juni 1992: ongunstig;
- bestuur ruimtelijke ordening van de AROL op 30 juni 1992: ongunstig;
- bestuur milieuvergunningen van de AMINAL op 2 augustus 1992; gunstig, behalve voor de

varkensstal voor 672 dieren met opslag voor 739 m³ mest en voor de uitbreiding van de bestaande inrichting met 40 zeugen;

1.5. Op 10 december 1993 wordt het thans bestreden besluit genomen waarbij het beroep van verzoeker wordt afgewezen en de oorspronkelijke weigeringsbeslissing wordt bevestigd.

De weigeringsmotieven zijn de volgende :

"Overwegende dat gelet op de ligging van de inrichting op 125 m van een woongebied, ander dan woongebied met landelijk karakter de hinder inherent aan de exploitatie niet tot een aanvaardbaar niveau beperkt kan worden en bijgevolg niet bestaanbaar is met de omgeving;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd zou oplopen tot 13.332 kg P₂O₅, respectievelijk 22.220 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van minstens 89 ha; dat het dossier geen gegevens bevat over de mestafzetmogelijkheid;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een gebied waar het aanbod aan dierlijke mest momenteel reeds meer dan 300 kg/ha bedraagt; dat het grondwater wegens de geaardheid van de bodem zeer kwetsbaar is;

Overwegende dat het risico op bodem- en grondwaterverontreiniging door nitraten te groot is, temeer daar de ecologische aanvaardbare afzetmogelijkheid van de dierlijke mest niet is aangetoond";

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker in het vijfde middel de schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht onder meer doordat enerzijds het weigeringsmotief gestoeld op de hinder niet afdoende is gemotiveerd, anderzijds doordat de verwijzing naar de niet bewezen ecologische mestafzet van de door de inrichting geproduceerde mest geen geldig motief kon vormen voor de weigering van de exploitatievergunning;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie als volgt antwoordt :

"De beoogde inrichting van verzoekende partij ligt deels in agrarisch gebied en deels in een woongebied met landelijk karakter. Op circa 125 à 150 m ligt een 'volwaardig' woongebied, tzt een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter.

Voor de stallen waarvoor een bouwvergunning werd afgeleverd voor 1 december 1989 gelden geen afstandsregels. Voor de geplande mestvarkensstal van verzoeker gelden die evenwel onverminderd.

Aangezien de geldende afstandsregels 225 m afstand vereisen tot een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter voldoet de inrichting van verzoeker geenszins aan deze normen.

De hinder inherent aan de exploitatie kan niet tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt.

(...)

Het feit dat onder de ARAB-reglementering geen gegevens over mestafzetmogelijkheden dienden te worden bijgebracht in de milieuvergunningsaanvraag en het feit dat verzoekende partij hierover niet werd gehoord, doen niet af aan de vaststelling dat voor een ekologisch aanvaardbare mestuitspreiding van alle jaarlijks door de hinderlijke inrichting van verzoekende partij geproduceerde dierlijke mest een oppervlakte kultuurgrond is vereist van minstens 89 ha en aan de bedenking dat verzoekende partij niet dergelijke oppervlakte aan kultuurgrond te zijner beschikking heeft, noch in eigendom noch in pacht";

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van antwoord onder meer repliceert dat het aangrenzende woongebied wel degelijk een woongebied met landelijk karakter is;

2.4.1. Overwegende dat het eerste weigeringsmotief als volgt in de bestreden beslissing is verwoord :

"Overwegende dat gelet op de ligging van de inrichting op 125 meter van een woongebied, ander dan woongebied met landelijk karakter de hinder inherent aan de exploitatie niet tot een aanvaardbaar niveau beperkt kan worden en bijgevolg niet bestaanbaar is met de omgeving";

dat met die overweging louter wordt geponeerd dat de hinder voor het nabijgelegen woongebied niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, zonder te

motiveren waarom dat zo is; dat dergelijk motief, dat niet blijkt te zijn gestoeld op een wetenschappelijk of technisch criterium, noch een verwijzing bevat naar vaststellingen ter plaatse, niet tegemoet komt aan de formele motiveringsplicht, opgelegd bij de wet van 29 juli 1992 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat in haar memorie van antwoord de verwerende partij nog verwijst naar een "geldende" afstandsregel van 225 m voor de nieuwe varkensstal; dat evenwel nergens in het bestreden besluit gewag wordt gemaakt van een reglementair vastgelegde afstandsregel; dat voor de beoordeling van de gegrondheid van de grief de aard van het woongebied niet relevant is;

2.4.2. Overwegende, wat het tweede weigeringsmotief betreft, gestoeld op het niet aangetoond zijn van een ecologisch verantwoorde mestafzet van de door de inrichting geproduceerde mest, dat de Raad van State geen bepaling bekend is die op de dag van het nemen van de bestreden beslissing, te weten 15 juli 1993, voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting of uitbreiding te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 zoals het luidde op de dag van het bestreden besluit geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat in hun hiervoor bedoelde versie dat decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan voorzien in vier mestafzetmogelijkheden: gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend

vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat in die stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van één of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken;

2.4.3. Overwegende dat het vijfde middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 10 december 1993 houdende bevestiging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 19 februari 1992 waarbij aan Jan AVERMATE de vergunning tot exploitatie van een als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichting gevestigd te Meeuwen-Gruitrode, Anjerstraat 11, op de percelen afd. 1, sectie A nrs. 1043/H en 1048/K, werd geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftwintig maart 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.